



Zondag 23 september 2012
Matteüs 9:35-38

SCHAPEN ZONDER HERDER

Een pastorale gemeente 4

Als we kijken in het hart van Jezus, de goede herder, vinden we daar bewogenheid. Hij kijkt met zijn hart en dringt door tot de zielen van gewonde mensen. Alle pastoraat begint bij Jezus en zijn ontferming.

Wat Jezus ziet

Jezus kijkt. Daar begint herderlijke zorg. Hij ziet een mensenmassa voor zich. Hij was voortdurend aan het rondtrekken, onderwijzen, het koninkrijk verkondigen, genezen. Nu kijkt hij en ziet de mensen, het volk Israël, Gods kudde. 'Schapen zonder herder'. Daarin klinkt een echo van Ezechiël 34 waar kritisch wordt gesproken over de leiders van het volk: 'Horen herders niet hun schapen te weiden? Mijn schapen zijn verstrooid, ze dwalen rond en er is niemand die naar ze omziet, niemand die naar ze op zoek gaat.' Onze pastorale blik moet dus ook verder gaan dan alleen de kerk, ook de samenleving en de politiek komen in

beeld: hoe pastoraal zijn onze maatschappij en onze volksvertegenwoordiging? Jezus kijkt met de ogen van de goede herder: 'Eens dwaalde u als schapen, nu bent u teruggekeerd naar hem die de herder is, naar hem die uw ziel behoedt' (1 Pet 2:25).

Uitgeput en hulpeloos

Jezus ziet niet alleen de buitenkant, hij kijkt met zijn hart naar de ziel van mensen. Hij is een echte mens. Mens. Hij ziet dat al die mensen voor hem uitgeput zijn, vermoeid, opgejaagd, gehavend door het leven. Hij heeft oog voor hun hulpeloosheid: dat je gevallen bent en niet verder kunt. In de woorden van Ezechiël 34: 'Zwakke dieren hebben jullie niet laten aansterken, zieke dieren niet genezen, gewonde dieren niet verbonden, verjaagde dieren niet teruggehaald, verdwaalde dieren niet gezocht.'

Wat Jezus voelt

Het blijft niet bij zien. Het raakt Jezus. Hij 'voelt medelijden', 'is met ontferming bewogen'. Er wordt een woord gebruikt dat laat zien dat Jezus in zijn binnenste (ingewanden, maagstreek) is geraakt. We vinden dat terug in Lukas 1:78: de 'innige gevoelens van barmhartigheid van onze God'. Het doet zeer aan de ziel van Jezus om mensen in (pastorale) nood te zien. Zijn mede-

Toen Jezus de mensenmenigte zag, voelde hij medelijden met hen, omdat ze er uitgeput en hulpeloos uitzagen, als schapen zonder herder.

Matteüs 9:36

lijden is echt: mee lijden, pijn ervaren, van slag zijn om wat er in het leven van je medemens aan de hand is. Pastorale zorg kan niet zonder gevoelens van bewogenheid en ontferming. Ken je die gevoelens?

Wat Jezus zoekt

'Schapen zonder herder.' Maar is Jezus dan niet zelf die herder? Zeker, hij is de goede herder, hij is de bestel! Maar hij is op zoek naar mensen die zijn herderlijke bewogenheid concreet kunnen maken in het leven van de naaste (of dat nu een mede-gelovige of een on-gelovige is - pastoraat heeft beslist ook een missionaire dimensie). Maar: er zijn maar weinig arbeiders. Roept de Heer jou tot een pastorale taak?

360-graden pastoraat

Het pastoraat in de gemeente komt van alle kanten:

1. Ken Jezus als de goede herder die met ontferming bewogen is om jou.
2. Geef pastorale zorg aan jezelf (door bijbellezen en gebed) en laat Jezus daar doorheen je pastor zijn.
3. Weet je geroepen om pastorale zorg en aandacht te geven aan de mensen om je heen. Wees bewogen. Maak tijd.
4. Investeer liefde in je taak als je een

speciale roeping hebt tot pastoraat (ouderling, predikant, pastoraal werker, groepsleider etc.).

5. Laat de geroepenen hun taak met vreugde kunnen doen. Hebreeën 13:17: 'Gehoorzaam uw leiders en schik u naar hen, want zij waken over uw leven en zullen daarvan ook rekenschap moeten afleggen. Zorg ervoor dat zij hun taak met vreugde kunnen vervullen, zodat ze geen reden tot klagen hebben: dat zou u zeker niet ten goede komen.'



ds. Jos Douma
www.josdouma.nl

